

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIII.

ZATURDAG den 18den JANUARY 1845.

No. 3.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 31 December 1844.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, dd. 28 dezer No. 502, is de Heer M. J. Niwindt, by wege van voorloopigen maatregel, geëxonereerd van het lidmaatschap der Schoolcommissie op dit eiland.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber voornoemd,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 2 January 1845.

DOOR den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie zyn, by dispositie in dato 27 December a. p. No. 501, onder nadere goedkeuring van hooger hand, de navolgende bevorderingen by het Korps Landstorm alhier gedaan:

Tot 1ste Luitenants: de Heeren 2de Luitenants

Jan Schotborgh Mz.,
Pieter Pletsz,
Johan Herman Römer
en

August Statius Muller.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 3 January 1845.

ALZOO de persoon van MARIA PETRONA TROMP, woonachtig te Auba, zich per rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin MARIA MAGDALENA, oud 34 jaren, dochter van MARIA PETRONA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkoop.

DE ondergeteekende H. KIKKERT, gesurrogeerde Excecuter in den boedel en de nalatenschap van wyle LEONORA ESPERANTIA, Weduwe van PASQUAL VIVAS, alhier gewoond en overleden, zal op Donderdag, den 30 January dezes jaars, des morgens te 10 ure, vóór het Weestamers gebouw, by publieke veiling doen verkoopen, de natemeldene effecten en verdere goederen, tot den voormelden boedel behoorende, te weten:

EEN HUIS, staande in de 3de Wyk, onder No. 155;

EEN HUIS, staande in de 3de Wyk, onder No. 182;

EEN HUIS, staande in de 3de Wyk, onder No. 184;

EEN HUIS, staande in de 5de Wyk, onder No. 331;

allen gelegen aan de Overzyde dezer haven; en voorts EENIGE LYFSKLEEDEREN en EENIG GOUDWERK.

Zullende door den ondergeteekende in privé, almede tenzelve dage publiek worden verkocht, EENIGE MEUBELEN, HUISCIERADEN, enz.

Curacao den 3 January 1845.

De gesurrogeerde Excecuter voornoemd,
H. KIKKERT.

TE KOOP

By C. M. GAERSTE,
WITTE MAIS á f1. 20.

Curacao den 3 January 1845.

Gele Mais, enz.

BY de ondergeteekenden zyn te koop: goed en gaaf gele Mais á f1 20 per schepel—Supra syn Zwart, Bruin, Blauw en Groen Laken—alle soorten van Knoopen voor heeren en dames kleederen—gemaakte linnen Hembden—dito van zeer fyn katoen met linnen borsten en halspoortjes—gecouleerde dito—Jagt Geweren—Pistolen—Gouden en Zilveren Passementen—echt Macassar Olie—alle soorten van echte en beste Parfumeries in vergulde en gebloemde doosjes en een aantal fraaije voorwerpen.

Curacao den 7 January 1845.

M. & H. C. HENRIQUEZ.

TE KOOP

DE wel bekende zeer snelzeilende Pilot-Boat. SUSANNA met derzelve nieuw ingezette masten en verdere toebehooren. Te bevragen by

M. & H. C. HENRIQUEZ.

Curacao den 7 January 1845.

Te Koop

By August Muller

Supra syn Zwart en Blauw Hollandsch Laken en Half Laken—Zwarte Hollandsche Vilte Hoeden—zeer fyn Zwart Prinsen stof—Bordeaux wyn in vaten en half vaten—Princessen Bier in vaten—hollandsch Jenever—Pruimen in flesschen—Kurken, enz.

TE KOOP

Ter Drukkery

Almanakken

voor het jaar 1845.

Uittrekfels uit Nederlandsche Couranten.

PARYS, Nov. 19. Het dagblad *le Presse* bevatte dezer dagen het volgend artikel over de spanning tusschen Engeland en Ierland.

De nieuwe houding, welke sommige invloedhebbende protestanten, in overeenstemming met O'Connell, aan Ierland hebben doen nemen, heeft eenen diepen indruk op de gemoederen in Engeland gemaakt. Het groote vraagstuk, al heeft het eenigzins een ander aanzien bekomen, heeft daarom niets van zyn gewigt verloren.—Het schynt er integendeel nog grooter door te hebben verkregen, wanneer men ziet,

welke woeling dit incident heeft doen ontstaan en met welke drift al de partyen het beredeneren.

De eerste vraag, die zich in deze omstandigheden opdoet is, wat mag toch O'Connell gedreven hebben, om de vaan van het *federalismus* op te steken, en van de *herroeping der Unie*, zoo als hy die tot dus verre gedreven had, af te wyken.—Onder al de verklaringen, die hieromtrent gegeven zyn, komt de volgende ons het meest waarschynlyk voor.

By de demonstratiën van het vorige jaar was O'Connell, opgewonden door de geestdrift, die hy rondom zich verwekte, zeer ver in zyne verbindtenissen jegens Ierland gegaan. Hy had hetzelve niet slechts beloofd, deszelfs materiëlen en morelen toestand gunstiger te zullen maken, maar hy had, als het ware, het tydstip tot die verbetering bepaald. Nog binnen het jaar zou het Iersche parlement te College-Green zitting nemen, of zyn hoofd voor de byl descherpregeters bukken. Dit was wat hy in honderde meetings had herhaald. De Iersche bevolking, even als alle bevolkingen, gretig in het aannemen en voor onfeilbaar houden van haar vleijende beloften, had deze haar voorgehoudene belofte als eene onmisbare voorspelling opgenomen. Intusschen is de bepaalde tyd daar en College Green wacht nog altyd op zyn parlement. Zonder eenige geweldadige omwenteling binnenslands, of eene ontzettende verwikkeling van buiten was de herroeping niet te verkrygen. Van revolutionaire bewegingen wil O'Connell niet weten, en hoe donker het er ook somtyds met de buitenlandsche staatkundige betrekkingen heeft mogen uitzien, nog nimmer is het daarmede tot eene crisis gekomen, die Ierland zou hebben kunnen veroorlooven, de voorwaarden zynere hulp voor te schryven. De gezigteinder is thans zelfs geheel opgeklaard. Er moest derhalve noodwendig iets worden uitgedacht, om de bevolking te doen geduld nemen en tevens om het vervullen der toegezegde verbeteringen, ten minste voor een gedeelte, te verhaasten. Maar O'Connell gevoelde zeer goed het gevaar, hetwelk er in eene louier katholyke beweging gelegen kon zyn.—Hy gevoelde zeer goed, dat zoo hy weder op vrye voeten was gesteld, hy zulks enkel te danken had aan de mislagen, die het tegen hem geinstueerde protest vol nulliteiten hadden gemaakt. Het was dus maar al te mogelyk, dat het regtgeding op nieuw tegen hem werd ingesteld ingevalle hy zelf zich met nieuwe beroeringen des lands mocht afgeven.

In dezen stand van zaken heeft een Iersch protestant, de Heer Gray Porter, een bode in het licht doen verschynen, waarin het denkbeeld van het *federalismus*, in het breede en met groote bekwaamheid is ontwikkeld. Dit werk is met gretigheid opgenomen door een aantal Iersche protestanten, die reeds lang misnoegd waren over de handelwyze van het Britsche gouvernement en niet beter wenschten, dan een rol in hun land te kunnen spelen. Zoo lang de herroeping slechts een Katholyk belang scheen te wezen, gevoelden zy, dat zy er zich niet konden aansluiten; maar nu het boek van den Heer Gray Porter is komen bewyzen, dat ook het belang der Iersche protestanten in de zaak betrokken is, nu is het oogenblik daar, dat zy zulks zonder gemoedsbezwaar kunnen doen.

O'Connell heeft zich deze omstandigheid willen ten nutte maken, om zyne party te

versterken door de aanwinst van zoo vele invloed hebbende mannen, die tot dus verre onder de rangen van zyne tegenstanders hadden behoord, en hierop heeft hy in zyn vroeger stelsel van de *Herroeping der Unie* eenige weinig afdoende wyzigingen gebragt en hetzelfde met den naam van *Federalismus* herdoopt. De naam van *Federalismus* nu eene uitvinding der Protestanten zynde, zoo voegen deze zich thans zonder wederzin by *O'Connell*, omdat zy zich verbeelden, dat *O'Connell* tot hen gekomen is.

Maar, welke kunnen de mogelyke gevolgen van deze wederzydsche toenadering en daaruit voortgesproten vereeniging zyn?

De eerste stoot is niet voordeelig voor *O'Connell* geweest, dezelve heeft verwarving in het leger der oude dryvers van de herroeping der unie doen ontstaan; men heeft aanvankelyk niet begrepen, waartoe die wyziging in het stelsel dienen moest, en er heeft zich eene soort van scheuring geopenbaard. Dit was onvermydelyk, maar het is niet te denken, dat het de Iersche zaak om den duur zwakker zal doen wezen. De meest doldriftige voorstanders van de herroeping zullen misschien tegen de taktiek van hun hoofd blijven morren; maar allengs zullen zy de vaart, die hy aan de zaak zal geven, moeten volgen; zy zullen begrypen, dat die het meerdere wil, wanneer hy dit niet kan verkrygen, zich met het mindere moet vergenoogen, en de herroeping getrouw en ten volle aanklevende, zullen zy inmiddels al wat er voor het federalismus wordt gedaan, met kracht en ernst ondersteunen. De tweespalt onder de Ieren zal dus weinig beteekenend zyn.

By het Britsch gouvernement zal wellicht grootere verdeeldheid heerschen.

Zoo lang de Iersche beroerten een godsdienstig aanzien hadden, zoo lang men die onder de benaming van *Priesterfactie* heeft kunnen bestryden, heeft het gouvernement zich sterk daar tegen gevoeld en heeft het veel kunnen durven. Het vorige jaar heeft men gezien, hoe de Whigs zelve, in weerwil van hunne gunstige denkwyze, omtrent de Ieren, niet hebben kunnen nalaten, de handelwyze van *O'Connell* af te keuren en zich stellig ten behoeve der regten van de Protestantsche kerk te verklaren. Hun grootst verwyf aan het gouvernement, ten opzichte van de beruchte meeting van Clontarf, die door den Onder-Koning verboden is geworden, bestond hierin, dat men zich te laat had getoond, en dat men zich van den aanvang af, tegen alle, voor de protestantsche kerk dreigende demonstratiën had behooren te verzetten.

Nu is het Godsdienstgeschil in een staatsgeschil veranderd. De Katholyke priesters verlaten den voorgrond, om dien aan de Protestanten in te ruimen. Het is de gevestigde Engelsche kerk niet meer, waarop het gemunt is, het zyn de verkeerdheden, die de organisatie van Groot-Brittanië, zoo in het burgerlyke, als in het regtswezen en in het maatschappelyke bevelken; verkeerdheden, van welke Ierland alleen zoo veel te lyden heeft, omdat zy in Engeland en in Schotland in onbruik geraakt, in Ierland alleen stiptelyk gehandhaafd worden.

De zaak nu eenmaal in dit daglicht gesteld, zal het ministerie deszelfs voornamelijkheid tot bestryding van hetzelfde missen en in diezelfde evenredigheid zien afnemen, als het zyne tegenstrevers in talrykheid zal zien toenemen. In een woord, het zal even als vroeger het Roomsche Ierland tegen zich hebben, maar de Iersche Protestanten, op wier steun het tot dus verre mocht rekenen, zal het zich thans ook tegen zich zien kanten.

De stelling van het ministerie is dus merkelyk minder gunstig geworden, door de plaats hebbende aansluiting der beide partyen in Ierland. Zoo als het Iersche vraagstuk zich tot dus verre voordeed, was het niet ten voordeele van Ierland te beslechten, dan door eene omwenteling, en dat was juist wat het ministerie van byna alle vrees mogt ontheffen; want omwentelingen zyn zulke geweldige uitersten, dat men er, ook zelfs by den meer knellenden nooddwang, met alle redenen, tot het laatste toe tegen opziet. Thans echter is de vraag

terug gebragt onder het parlementair regtsgebied; dit is misschien meerder gevaarlyk voor de inwendige rust van Groot-Brittannië; maar voor het Fransch kabinet is het veel meer zorgverwekkend, immers zoo het niet besluiten wil, zelf het initiatief der meest dringende verbeteringen te nemen.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 January 1845.

NAARDIEN de ongesteldheid van den Heer A. de Gorter, van eenen langeren duur is geworden, dan aanvankelyk verwacht werd, zoo wordt by deze, namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, bekend gemaakt, dat de Heer A. F. van Daalen, by beschikking in dato 12 November 1844 No. 499, gedurende de ongesteldheid van genoemden Heer A. de Gorter, belast is geworden met de functie van Havenmeester en die van Loods, voor zoo verre 's ryks en andere oorlogschepen betreft.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 January 1845.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, dd. 28 December 1844 No. 504, is de Heer S. E. L. Maduro, eervol ontslagen uit de betrekking van Wykmeester over de 1 Wyk van Pietermaai en in deszelfs plaats benoemd de Heer J. F. Neuman wz.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber voornoemd,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 January 1845.

BY beschikking van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, in dato 3 dezer No. 3, is onder nadere goedkeuring van hooger hand, de Heer Jacob Lauffer, tydelyk benoemd als lid der School Commissie op dit eiland.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber voornoemd,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 17 January 1845.

ALZOO de gebroeders *LAUFFER*, alhier woonachtig, zich per rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hen in eigendom aankomende slavin genaamd *MARIA FRANCISCA*, (alias *MARIA*) oud 32 jaren, dochter van *MARTINA CLARENDA*, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 17 January 1845.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 25 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde *Twee à Vier honderd Pinten goed droogende Verwolis*, successivelyk te leveren aan 's Lands Magazyn alhier, zoo kunnen de genen, die daartoe gading hebben, zich by beslotene biljetten van inschryving vervoegen ter Administratie van Financien op Maandag, den 20 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 17 January 1845.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

OPROEPING.

DE debiteuren aan de belastingen op Grond Eigendommen, Hypotheken en Slaven en op het Personeel en Mobilair, aan de Contributie tot instandhouding der Schuttery over den vierden termyn 1844, als mede aan de belasting op Huisbedienden, over hetzelfde jaar, worden hierby opgeroepen en aangemaand om het verschuldigde binnen den tyd van acht dagen, van heden af gerekend, te komen betalen, ten einde alle regtsvervolgiogen te vermyden.

Curaçao den 17 January 1845.
De Commis, waarnemende het Koloniale Ontvangers ambt,
WILLEM PRINCE JR.

VOORTVLUGTIG.

DE negerin *MARIA LARGO*, slavin aankomende Jan Hendrik Perret Gentil. Een ieder wordt by deze gewaarschouwd haar niet te herbergen, noch op eenige wyze, hoe ook genaamd, behulpzaam te zyn in hare voortvlugtheid.

Curaçao den 16 January 1845.
De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaaldobrieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Julian Garcia.
Gt. Vos. Jz.
Carmen Travieso.
Maria del Valle Morin.
Petronilla Data.

Curaçao den 17 January 1845.

De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

BY de publieke verkoop, voorkomende in de Couranten van den 4 en 11 dezer maand No. 1 en 2, zullen al mede worden opzeveild:

TWEE AFDAKKEN, staande alhier op Pietermaai, in de 3de Wyk No. 173 a. en b., aankomende den ab-intestato boedel van *JUAN PEDRO MARTEN*, en

EENIGE LYFSKLEEDEREN, aankomende den ab-intestato boedel van *A. JOLIE*.

Zullende de *MEUBELEN, HUISCIERADEN*, enz. in voormelde Couranten geannonceerd, twee dagen voor de Vendu, in het lokaal onder het Weeskamers gebouw, van af 9 ure 'smorgens tot 2 ure 'smiddags, bezigtigd kunnen worden.

Curaçao den 17 January 1845.
De fungerende Weesmeester,
H. KIKKERT.

DE ondergeteekende bepaaldelyk voornemens zynde met 1 April aanstaande zyne betrekking van koffyhuys en logementhouder optegeven, biedt mits dezen de tot deze betrekking behoorende en wel geconditioneerde uestensies, als biljarten en buffet met toebehooren, tafel en beddegoed, enz. enz. uit de hand te koop aan, en maakt van dezelfde gelegenheid gebruik om zyne debiteuren ernstig te verzoeken hunne rekeningen voor dien tyd aantezuiveren, daar hy by gebroke van dien verpligt zal zyn de invordering daarvan geregtelyk te doen plaats hebben.

Curaçao den 17 January 1845.
C. HENSLE.

**** BEVALLEN** op heden den 17 January 1845, van eene dochter, de Echtgenoot van

A. J. PYPERS.

OVERLEDEN verleden Maandag, den 13 dezer, Meisvrouw *ANNA MARIA BOYE*, in den ouderdom van 27 jaren en 11 maanden.

CURACAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD

- Jan. 14, nieuw gren. golet Maria Cathalina, George Danies, Rio de Hacna.
- amerik. golet Leontine, T. B. R. Lee, Demetare.
- 15, amerik. schip Hecla, W. A. Babbige, Antigua.
- eng. golet Snord-fish, J. P. Chambers, Cumana.
- 16, ned. bark Onderneming, C. Vos, St. Domingo.
- venez. bark Cavallo Blanco, A. Garses, Coro.
- 17, venez. bark Carmela, J. D. Silva, Coro.

UITGEKLAARD

- Jan. 11, ned. golet Augustina, W. C. Jones.
- 13, kniph. brik Raphael, M. F. Schaap.
- venez. bark Tres Hermanos, F. Cruz.
- 14, ned. golet Eensgezindheid, F. van Grieken.
- ned. golet Aurora, J. H. de Groot.
- 15, sp. brik Fortuna, J. Poggi.
- nieuw. gren. golet Deligencia, J. M. Abila.
- amerik. schip Hecla, W. A. Babbige.
- 16, amerik. golet Leontine, T. Lee.
- eng. golet Snord-fish, J. P. Chambers.
- venez. golet Esperanza, M. Salsedo.
- venez. bark Cavallo Blanco, A. Garses.
- sp. brik Oton, P. Fabregas.
- 17, venez. bark Carmela, J. D. Silva.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JANUARY 1845.

- L. K. Woensdag den 1 te 10 u. 46 m. 'savonds.
- N. M. Woensdag den 8 te 2 u. 37 m. 'snachts.
- E. K. Woensdag den 15 te 4 u. 15 m. 'smorgens.
- V. M. Donderdag den 23 te 9 u. 45 m. 'smorgens.
- L. K. Donderdag den 30 te 9 u. 20 m. 'savonds.

Door uitleenen missen wy ons Couranten-boek van 1838, 26ste deel. Wy verzoeken dus dengene, die hetzelfde in bezit mogt hebben, ons hetzelfde terug te laten bezorgen.

Verleden Dingsdag morgen, den 14 dezer, is het kniphuizer brikship RAFAEL, kapitein SCHAAF, van deze haven naar Amsterdam vertrokken.

In de *Liberal* van den 6 dezer maand vindt men een vergelykenden staat van de uitgevoerde produkten uit Venezuela, van de jaren 1843 en 1844. Het verschil is zeer groot ten nadeele van 1844, in welk jaar de zware regens en de daaruit gevolgde overstromingen den oogst vernield en de landeryen bedorven hebben. Het is een ongelukkig jaar geweest, het jaar 1844, en het zal lang in een treurig aandenken blijven, zegt de *Liberal*.

De uitvoer van kakao echter was grooter in 1844 dan in het vorige jaar. Niet wegens een overvloedigen oogst, maar wegens de grootere hoeveelheid van dit artikel in het laatste jaar verbouwd. Daar de koffy in zeer lazen prys was, zoo is de koffy kultuur gedeeltelyk door die van de kakao vervangen geworden.

Het is opmerkelyk dat, terwyl onze naburen aan de overkust het jaar noodlottig en verderfelyk voor den landbouw noemen, wy daarentegen hetzelfde een gezegend jaar noemen, wegens de hoeveelheid der gevallene regens, waardoor wy overvloed van versch vleesch en groenten hadden.

Het gouvernement van Venezuela is in den loop van het jaar 1844 in de dagbladen wel eens hevig aangevallen en beschuldigd geworden van het land niet op dien trap van welvaart gebragt te hebben, waarop hetzelfde door deszelfs milde wetten en het ongestoord genot van vrede kon gevoerd worden zyn. Sommige uitdrukkingen waren wel soms zoo hevig, dat de zelve ontevredenheid zouden verwekt hebben en door *pronunciamentos* zouden zyn opgevolgd, byaldien de tegenwoordige orde van zaken er niet zulke diepe wortelen had geschoten. De uitvoerende magt heeft zich meermalen verdedigd en trachten te bewyzen, dat de welvaart en bloei onder derzelve bestuur aanmerkelyk is toegenomen.

Op den 20 dezer maand zal het Congres deszelfs zittingen openen en dan zal tevens de verkiezing van een nieuwen vice president plaats hebben. Uit die verkiezing zal ook blyken of de meerderheid der natie voor of tegen het tegenwoordige bestuur is.

De dominicaansche vlag is eenigzins veranderd. In den beginne hadden zy de haitiaansche vlag, het blaauw boven en het roode onder met een wit kruis, hetwelk die beide banen vertikaal doorsneed en horizontaal scheidde. Thans zyn de twee

kwartieren aan den stok omgekeerd: het blaauw is boven en het roode onder geplaatst, hetgeen een beter effekt maakt.

De dominicaansche Constitutie is in sommige opzichten ingerigt naar de tydelijke omstandigheden. De bezwaren, die in dezelve zyn, ter verkryging van het burgerregt, moeten dienen om de haitiaansche gezinden uit den lande verwyderd te houden. De meeste kolonisten uit de Antillen waren haitiaansch gezind; die uit het westelyk gedeelte van het eiland natuurlyker wyze. By de uitbarsting der revolutie waren er Dominicanen, welke, de onwaarschynelykheid inziende van het welgelukken derzelve, het burgerregt als Dominikaan weigerden en uitweken. Na dat hunne landgenoten de kastanjes uit het vuur hadden gehaald, keerden zy terug; doch het burgerregt was verloren. Zoo was het ook het geval in Columbia; velen weken uit om buitenlands in veiligheid den uitslag der omwenteling afte wachten; maar by hunne terugkomst vonden zy hunne goederen gesequestreerd en door het bestuur beheerd.

De Haitianen hopen nog op eene weder-vereening der beide deelen van het eiland. Hunne hoop steunt op de volgende gronden:—De stoffelyke magt van Haiti overtreft die van Sto. Domingo zeer verre; het is dus het belang der Dominicanen om met Haiti vereenigd te worden. Deze oorlog is niet die der Casten; de bevolking van Sto. Domingo, in massa genomen, is niet helderder van kleur dan die der Haitianen in de zeededen in het Zuiden en Westen, waaronder even veel europeesch bloed gemengd is. De godsdienst is dezelfde; de taal verschilt wel, doch het patois fransch had reeds gedeeltelyk het spaansch vervangen, en zou by langer inlyving de landstaal in St. Domingo geworden zyn. De Dominicanen daarentegen zeggen, dat de verovering van Spaansch St. Domingo, welke by den aanvang der revolutie niet gelukt is, thans veel bezwaarlyker zal zyn. Alle belangryke stellingen of posten op de grenzen, zyn thans in de handen der Dominicanen; zy hebben een aantal geoefende en behoorlyk van wapenen voorziene soldaten en de overtuiging van eene zedelyke overmagt op de Haitianen, welke door de ondervinding verkregen is. Zy hebben tevens eene kleine zeemagt van drie gewapende vaartuigen, welke scheepsvolk behoorlyk betaald en gevoed wordt. Dezelve worden wel door vreemde hoofdofficieren gekommandeerd; maar dit was ook het geval in alle spaansch amerikaansche staten, by den aanvang derzelve omwenteling. Daarenboven zullen de groote mogendheden, wier belang het niet is, dat kleine staten elkander vernielen, in deze kwestie insgelyks wel tusschen komen.—Het is intusschen beider partyen belang, dat zy den vrede sluiten door wederyd-sche inwilligingen, doordien de staat van oorlog zoo vele handen aan den landbouw onttrekt, en beide gedeelten van het eiland elkander door den ruilhandel benoodigd hebben.

De komeet, welke hier het eerst den 28 December is opgemerkt geworden, moest toen kort te voren derzelve perihelium gepasseerd zyn. Zy verwydert zich meer en meer van de zon en neemt in die mate in helderheid af. Zy moet zekerlyk in het begin van de maand December aan den morgenhemel zichtbaar geweest zyn by hare nadering tot haar perihelium; doch zy schynt in deze streken niet opgemerkt geworden te zyn. Haar voorkomen is eenigzins dat van de groote komeet van Maart 1843, doch zy is kleiner; hare staart is zeer lang uitgestrekt en smal. Misschien is zulks wel het geval met alle kometen, die gezien worden kort na het doorgaan van haar perihelium.

In zekere landstreek in de Vereenigde Staten vindt men in de aarde bedolven vele pylen en andere werktuigen van vuursteen. Het gebergte aldaar bestaat ook uit die steensoort. Men besluit hieruit, dat eertyds aldaar een indiaansche stam heeft gewoond, wier bezigheid het was uit die steensoort pylen en andere werktuigen te maken en dezelve met andere stammen tegen levensmiddelen en kleedingstukken te ruilen.

HOLLANDSCH GUIANA.

(Uit het Algemeen Handelsblad van den 23 November 1844.)

De twee koninklyke besluiten betrekkellyk eenige hoofd-ambtenaren in de kolonie Suriname, van den 6den November jl., hebben een schryven opgewekt in het *Handelsblad* van Dingsdag den 19den dezer, waarbij kortelyk wordt nagegaan de toestand der kolonie, sedert het jaar 1837, vooral in den laatsten tyd. Wy gevoelden ons gedrongen by de lezing van dat opstel, de daarby voorgestelde foiten, zonder geest van partydigheid, in het ware daglicht te plaatsen, ten einde dezelve uit het wezentlyk oogpunt zouden kunnen beschouwd worden.

Reeds ten aanzien van de opvolgende benoemingen van de Heeren Ryk en Elias, tot gouverneur-generaal, zegt het bedoelde artikel, getoekend Q., dat die van den Heer Ryk in 1838 "een elk met blydschap vervulde," doch die van den Heer Elias, in 1842 "geen goeoen konde geven, en tot reden daarvan voegt Q. hierby: "De Heer Elias, een gewezen O. I. ambtenaar, geheel onbekend met de West-Indien, noch land, noch volk, noch taal, noch zeden, noch gebruiken, ja, noch vooroordeelen kennende, konde, in den moeiljken toestand, waarin de kolonie verkeerde, geen nut stichten."—"Onderscheidene ste men," zegt hy verder, "verhieven zich dan ook tegen deze benoeming, omdat men toen reeds voorzag, hetgeen later gebeurde."

De voorstelling dezer daadzaken is valsch.—Men liep wel niet weg met den Heer Elias vóór zyne aankomst, of wel den eersten dag, dat hy zyne intrede deed in de kolonie, maar geene twee weken na zyne aanvaarding van het gouvernement, was een ieder met hem ingenomen, en werd hy door een iegelyk beschouwd als de ware man, die aan het hoofd van de kolonie moest staan.—Onbekend met de West-Indien was hy niet, want, gedurende een geruimen tyd, vóór hem de betrekking van gouverneur-generaal werd opgedragen, was hy werkzaam geweest aan het ministerie van kolonien, als secretaris-generaal, eene betrekking, die hem geheel op het standpunt heeft moeten brengen, waarop hy behoorde geplaatst te zyn.—Hierdoor had de Heer Elias veel vóór boven den Heer Ryk, die wel is waar een vierde eener eeuw, vóór zyne aankomst in 1838, in Suriname was geweest, doch alstoen voorzeker niet in de gelegenheid was, noch noodig had; die kennis van de W. I. kolonien op te doen, welke van eenen *staatsman* wordt vereischt.

De Heer Elias was buitendien de man, die door zyne eigene oogen wilde zien; hiervan getuigen de maatregelen, welke hy gedurende de eerste maanden van zyne regering in het werk stelde; geen tak van bestuur werd door hem ongemoeid gelaten; by ontdekking van verkeerde behandeling van zaken, of van ingesloopen misbruiken, worden de verschillende hoofden der departementen aangeschreven, en uitgenoodigd tot explicatie, en opgaaf van redenen, waarom dit zóó en niet anders geschiedde,—en by onvoldoend antwoord, werden door hem die verbeteringen ingevoerd, welke hem doelmatig schenen.—Deze wyze van handelen mogt wel den hoofd-ambtenaren lastig vallen, en in den beginne meerdere werkzaamheid verschaffen, doch by nader inzien, moesten zy zelve, even als elk ander onpartydige, dezen, als den waren weg beschouwen, om spoedig bekend te geraken met den stand der zaken.

Hetgeen door den schryver van het hier bedoelde artikel wordt gezegd ten opzichte van het door den Heer Ryk, en door den Heer Elias verrigtte, met betrekking tot het nieuw ontworpen *slaven-reglement*, strekt, gelooven wy, meer ter eere van den gouverneur-generaal Elias, dan hem daarby wordt toegedacht. "De Heer Ryk wist de zaak slepende te houden" wordt daar gezegd. "De Heer Elias drong op de invoering van hetzelfde aan;" met andere woorden: de Heer Ryk liet de moeiljkheden, verbonden aan de invoering van het *slaven-reglement*, aan zynen opvolger over, die dan moed had, den last hem opgedragen, zoo veel in hem was, ten uitvoer te brengen. Maar... "de geheele koloniale raad keurde het reglement af en protesteerde tegen deszelfs invoering, op grond dat daardoor de rust der kolonie zou gestoord worden!" Niet een enkel of meer artikelen verwierven de afkeuring van den raad, maar het geheele wetsontwerp, dat de verzachting, de graduele verbetering van het lot der slaven, ten doel had.—Zoodanig ontwerp zal immers *altijd* schipbreuklyden tegen de eigenliefde der meesters of beheerders van slaven, die immer, by de minste verkorting of wyziging van hunne magt, zich ten hoogste gekrenkt zullen achten in hun zoogenaamd regt op hunnen zwarten evenmensch.—En dit is niet alleen in Suriname.—De Engelsche kolonisten hebben immers het parlement met talloze protesten bestormd by elke gelegenheid dat Groot-Brittannie eenen stap deed tot bereiking van het groote doel, dat het zich voorstelde, de vryverklaaring der slaven. En zoo ook thans nog de planters in de Deensche en Fransche bezittingen. Mogten Suriname's inwoners en de hier gevestigde eigenaren, de oogen bytyds openen en hun eigen belang beter leeren kennen.

In een even valsch daglicht als het overige, wordt ook het voorgevallene met den Heer Röperhoff, alstoen nog lid van den koloniale raad, by het artikel in kwestie voorgesteld. De Heer Röperhoff is in deze zyne betrekking geschorst, niet omdat hy den gouv.-gen. had afgetraagd den naam van den persoon, die hem valschelyk wegens mishandeling van zynen slaaf zou hebben aangeklaagd, maar omdat hy by het hiertoe ingediende verzoekschrift, de uitdrukking had gebesigd,

dat "indien Zyne Exc. hem mogt weigeren den gevraagd naam op te geven, hy, Röperhoff, den gouverneur. zelve voor den lasteraar hield!" Wat zou men van eenen gouverneur denken, die op eene zoo hoogst oneerbiedige, onbetamelijke en onpassende uitdrukking, een ambtenaar, omdat hy zoo hoog geplaatst was, niet had durven schorsen in zyne betrekking.

En het gebeurde met den Heer van Emden, als lid van het gerechtshof, wat heeft dat te maken met de spanning onder de slaven, die als het gevolg van al de opgesomde misstappen van den gouverneur. Elias wordt voorgesteld?

Maar die spanning, bestaat zy werkelijk? Eene spanning bestaat er, ja! maar niet meer als er altyd zal bestaan onder een volk dat in *slaverny* verkeert en ingevolge den door God zelve ingeschapen aandrift, naar zyne *vryheid* haakt. Die spanning is sedert eenige jaren vermoerd, niet door de maatregelen van den gouverneur. Elias, wiens streven is de verbetering van hun lot, maar reeds vroeger, door de vrygeving in massa van hunne voormalige lotgenooten in de Engelsche volkplantingen, welke aan de Hollandsche koloniale grenzen, welke de slaaf van Suriname by eene onbespeurde ontvlugting in vier en twintig uren tyds over zee en langs de kusten houdende, kan bereiken en welke in eenige gedeelten van de kolonie elken dag zich aan zyn oog voordoen. (*) Die spanning zou by de bestaande omstandigheden vermeerderen, door eene *strengere* en zelfs door eene voortdurende *even strengere* behandeling der slaven, en wordt deze niet te keer gegaan, dan heeft men te vreezen voor tooneelen, welke men nu als het onvermydelijk gevolg van de verbetering van het lot der slaven voorspiegelt. Die spanning eindelijk, moet ontogenzeggelyk toenemen, door de houding van den Surinaamschen planter en den slavenhouder, die tegen elke verandering in het tot nu toe opgevolgde verouderde systeem van *slavenregering*, zich wil en waant te moeten verzetten. Dit punt is voor eene uitgebreide ontwikkeling vatbaar; doch het bestek van een dagblad-artikel balet ons hierover verder uit te weiden.

En nu nog een enkel woord betrekkelijk de besluiten van den 6den (niet van den 11den) November jl., by welke de honorifieke leden van den koloniale raad en de leden en plaatsverv. leden van het gerechtshof uit hunne respectieve betrekkingen worden ontslagen en andere worden aangesteld. De reden van dat ontslag is blykens het hoofd van het eerste besluit: "De verregaande onbetamelijke inhoud van zeker stuk, waarbij aan de regering het bepaalde voornemen tot eene wettelijke depreciatie van het Surinaamsche bankpapier wordt toegeschreven." De steller van het meerbedoelde artikel: *Suriname*, hoe eenzijdig ook anders in zyne beschouwingen, heeft ten aanzien van het hierbedoelde stuk, malgrè soi moeten erkennen, dat "op den toon, waarop dat stuk gesteld was, wel iets viel aan te merken,.... dat het stellig niet zonder bitterheid was." En wezenlyk het gouvernement wordt in zoo vele woorden beschuldigd van *felonie*, en dat in een gedrukt stuk, in een stuk dat door de onderteekenaars zelve *verspreid* is en *ronddedeeld*, niet alleen aan hunne principalen en committenten in Nederland, maar aan ieder die goacht kon worden, in eenige betrekking tot de kolonie te staan. Zou eene dergelyke handeling van partikulier tot partikulier niet genoegzaam grond geven tot eene openbare actie tegen den *lasteraar*? En zou dezelve dan geheel onopgemerkt kunnen voorbygegaan worden, hier, waar ambtenaren, hooge ambtenaren, zich aan laster jegens het gouvernement schuldig maken?

Heilig zy ieders *byzonder* gevoelen ten opzichte van de door den gouverneur Elias genomene maatregel tot intrekking van de bestaande strafwet tegen het nemen van *agio* op wissels; doch heilig ook zy een ieder de eerbied, welke men, vooral in afgelegene gewesten aan de hooge regering verschuldigd is, en men verlieze het decorum jegens haar nimmer zoo verre uit het oog, dat men by de intrekking van eene wet, die reeds lang als nuttelooze werd beschouwd, en welke nooit is toegepast geworden, haar dadelyk en openlyk durve beschuldigen van *valse trouw*.

Hoewel wy niet deelen in de zienwyze van den schryver van het artikel *Suriname*, zoo is er toch niemand die meer betreurt den maatregel door het ministerie jegens de koloniale ambtenaren genomen, om de voortdurende spanning, die dezelve zal moeten veroorzaken, niet by de slavenbevolking, maar tuschen de voornamere ingezetenen en het koloniale gouvernement. Wy betreuren dien maatregel ook daarom, omdat hy een verdienstelyk ambtenaar trest, wien het heil der kolonie, dit weten wy van naby, ten zeerster harte gaat, en die zich thans van een gedeelte van zyn inkomen beroofd ziet, omdat by het van zynen pligt achte, met de overigen (die echter geen van allen, voor zich zelve eenig financieel verlies te duchten hadden) ook zyne beschouwingen op eene zoo openbare wyze te doen kennen aan zyne committenten in Europa, zonder de gevolgen te berekenen, welke deze voor hem zoo noodlottige stap op zyne toekomstigen toestand moest hebben. Wy mogen hier geen persoonlijke wenschen uiten, maar zyn verzekerd, dat later ook antecedenten zullen in aanmerking komen, en de vergevensgezindheid van onzen beminden Koning de wond, die nu geslagen wordt, ook zal weten te heelen.

(*) Het Norderdistrict Nickerie, altoos afgescheiden van de Engelse B. r. t. c., alleen door de rivier Corantyne, waarvan de eene oever dus Hollandsch en de tegenovergestelde oever Engelsch is.

Wy kunnen al vast hierop rekenen, dat de zamenstelling van den koloniale raad, zoo als zy thans is bepaald by het tweede besluit, niet van langen duur zal zyn. Hopen wy dat by eene herstelling van den raad, zoo als zy is georganiseerd by het Surinaamsche regerings reglement, de laatstgenomene besluiten geen *nadeeligen* schok mogen hebben veroorzaakt, en dat het Ned. gouvernement door zyne opvolgende handelingen ten duidelyksten mogen doen blyken, dat hetzelfde thans meer dan ooit het heil van zyne kolonien heeft in het oog gehad.

In de welvaart van die kolonien, is ook het Moederland deelgenoot. Inc. Sur.

SURINAME. II.

In het door ons in het *Handelsblad* van 19 November 1844 geplaatste stuk behelzende een kort verslag van het gebeurde met de kolonie van Suriname, zeiden wy dat zeker door eigenaren en administrateurs te Suriname geteekend proces-verbaal, de besluiten door Z. M. onzen geëerbiedigden Koning, op voordragt van den verantwoordelyken minister van kolonien, genomen, ten gevolge hadden gehad.

Wy zeiden tevens, omdat wy ons voorgenomen hebben onpartijdig te zyn, dat dit proces-verbaal niet zonder bitterheid was.

Welligt zoude men uit deze woorden kunnen opmaken dat de schuld aan de zyde der eigenaren en administrateurs, ten minste gedeeltelyk is, en wy hebben hier en daar reeds hooren beweren dat dit proces-verbaal beschuldigingen vervatte, welke de regering niet onopgemerkt konde laten voorbygaan.

Wy willen den styl en de bewoordingen van dit proces-verbaal niet verdedigen, misschien had men hetzelfde in zachtere bewoordingen kunnen uitdrukken, want in onzen tyd is het maar al te waar que les formes emportent le fond.

Het zy zoo, maar is het lieden kwalijk te nemen, dat zy het 2de bedrijf vreezen van de crisis van 1826 zoo eenvoudig en meesterlyk beschreven en uiteengezet door een der chefs van een Surinaamsch handelshuis alhier, in een door Z. W. Ed. in 1829 uitgegeven vlugschrift (*), waarin het verdedfelyke der *agio* wordt aangevoerd; de noodzakelykheid wordt betoogd om eene locale standhoudend blyvende munt te vestigen; en de genomene maatregelen om daartoe te geraken een proefstuk van onrecht en ondeelmatigheid worden genoemd.

En wanneer men verder den loop dezer *agio*-kwestie nagaat, wanneer men ziet hoe de hooge regering ten allen tyde over deze kwestie gedacht heeft, dan zal het waarlyk goone verwondering baren dat het besluit van den gouverneur-generaal, waarbij de *agio* als het ware gewettigd wordt, verwondering, ja mistrouwen moest verwekken.

Sedert 1763-64 bestond in Suriname een lokaal circulerend medium, kaartengeld genaamd, hetwelk weinig in waarde met de Nederlandsche munt verschildte.

Gedurende de Engelsche occupatie werd de waarde daarvan zeer gering, dezelve herstelde zich echter onder het Nederlandsche gezag, zoodat in 1817 de waarde van den Surinaamschen gulden circa 13 stuivers was.

Tragsgewyze liep die waarde achteruit tot dat in 1826, deze gulden maar 6 a 7 stuivers waardig was.

Dat deze wisselvalligheid der waarde eener munt voor sike maatschappy een groot onheil is, begrypt een ieder—, de hooge regering bogreep zulks ook, en zyn nam middelen tot redres. Over de doelmatigheid of ondeelmatigheid dier middelen, zullen wy niet uitweiden, maar onze lezers tot het meergenoemde vlugschrift verwijzen.

In 1829 werd een bank opgericht, onder de firma van de *Particuliere W. I. Bank*. Deze bank trok de in 1826 uitgegeven biljetten der Brusselsche Maatschappy van Volksvlyt tegen bankbriefjes in, welke op vertoon verwisselbaar waren tegen wissels waarvan de waarde gelyk zoude staan aan de nominale waarde der daarvoor ingeruilde bankbiljetten. Ziet Publ. van 9 Maart 1829. SUR. GOUV. BLAD No. 2.

Uit deze bankbriefjes bestaat het tegenwoordig circulerend medium; het afgeven van wissels op het ministerie heeft in 1831 opgehouden; ziet publ. 3 Mei 1831. SUR. GOUV. BLAD No. 9.

Dit alles zal genoegzaam zyn om te bewyzen dat de hooge regering de depreciatie van het circulerend medium niet toegedaan was, en, wy zullen door den aanhef der verschillende publicatiën van de regering doen zien dat juist de leden van den koloniale raad in derzelve proces-verbaal, hetzelfde systeem ook nu nog vasthouden.

By de publ. van 25 Oct. 1826, SUR. GOUV. BLAD No. 4.

"By Z. M. onzen geëerbiedigden Koning zyn in ernstige overweging genomen, de klachten van meer dan éenen kant voor Hoogstdenzelven gebragt, over de meer en meer toenemende daling van het papieren- en kaartengeld, in deze kolonie in omloop.

"Daarby is overwogen dat, terwyl als een gevolg van die oorzaak, de financiële staat van Suriname aan gedurige onzekerheden is blootgesteld geweest, tevens de belangen der ingezetenen daardoor zoodanig zyn aangedaan geworden, dat het dringend noodzakelyk was een eindpost te stellen aan het verkoopde, uit zoodanigen stand van zaken voortspruitende."

By publ. van 3 Maart 1829 SUR. GOUV. BLAD No. 1.

(*) *Bedenkingen over de verminderde welvaart in deze stad, over de verdere verwoesting dienaangaande, en over de middelen ter voorkoming van verdere teruggang* door JOH. AMERSFOORDT.

"Gelet hebbende op het algemeen verlangen der ingezetenen van Suriname, dat wy onze toestemming en hulp zouden verleen tot het daarstellen eener inrigting, de strekking hebbende, om den geldomloop aldaar behoortlyk te regelen, den wissel zooveel doenlyk voor *agio* te bewaren, en de middelen te verschaffen, om de volkplanting te doen toenemen in bloei en welvaart."

By de publ. van 3 Mei 1831, SUR. GOUV. BLAD, No. 9.

"Art 3. Door de bepalingen in de beide voorgaande artikelen voorkomende, wordt goenzins gederogerd aan het aangenomen beginsel, dat de in circulatie zynde bankbiljetten in allen deele met het Nederlandsche muntstelsel gelyke waarde hebben, noon, maar integendeel wordt by deze wel expresselyk gehandhaafd en voor zooveel noodig herhaald de bepaling, voorkomende in het derde artikel van het meermaals genoemde koninklyk besluit, dat namelyk de bankbiljetten tegen hunne *volle waarde* by alle publieke administratiën zullen worden aangenomen, zoowel voor de verschuldigde belastingen, als voor betaling van allerlei aard; bevelende en gelastende aan alle publieke administratiën, autoriteiten en ambtenaren, zich daarnaar te gedragen.

Door de stagnatie in het uitgeven van wissels, door de particuliere W. I. Bank, werden de middelen om gelden te remitteren uiterst schaars, en om wissels te bekomen boden sommigen een *agio* aan de trekkers.

De gouverneur-generaal Ryk hiervan verwittigd zynde, vaardigde, na den koloniale raad gehoord te hebben, op den 16den October 1841, SUR. GOUV. BL. No. 10, eene publicatie uit, houdende strafbepalingen tegen pogingen tot depreciatie van het circulerend medium, waarvan de aanhef aldus luidt:

"Allen, enz.

"Nademaal wy aan de eene zyde in de zekere ervaring gekomen zyn, dat er toeleg bestaat, om de waarde van het Surinaamsch bankpapier door het openlyk bedingen van *agio* op wissels, te depreciëren,— en aan de andere zyde de stellige overtuiging hebben, dat van wege Zr. Ma. gouvernement in de herstelling van het koloniale muntstelsel zal worden voorzien, waaruit voor ons de dure verplichting geboren wordt, hangende deze moeilijke crisis krachtadige middelen in het werk te stellen, tot beteugeling van handelingen, welke voor deze geheele maatschappy nadeelig zouden zyn, het openbaar credit schokken, ja velen met eenen totalen ondergang bedreigen."

Door deze publicatie worden dus alle pogingen om het circulerend medium in de kolonie te depreciëren belet.

Op eens echter verschynt er eene publicatie van den gouverneur-generaal Elias, in dato 19 Juny 1844, waarbij de door den Heer Ryk uitgevaardigde publicatie van 16 October 1841 buiten werking wordt gesteld.

Door dit besluit van den Heer Elias worden alle de vroeger aangehaalde gronden en beloften der regering nietig verklaard, want dat de omstandigheden veranderd zouden zyn, zoo als men in die publicatie zegt, is geen bewys zoo lang men niet aantoon, welke die omstandigheden zyn, en het zal toch wel geen betoog behoeven, dat er immer of ooit omstandigheden kunnen zyn, welke de depreciatie van het circulerend medium kunnen rogtvaardigen.

Het is dus geen wonder, dat deze laatste publicatie en de herinnering aan het vroeger gebeurde, den argwaan der eigenaren en der administrateurs hebben opgewekt. De stagnatie der operatiën van de particuliere W. I. bank; de facheuse gevolgen daaruit voortgevloeid; de geheimzinnigheid waarmede men gewoonlyk by de regering "Ille de te nemen maatregelen omhult, dit alles, zeggen zy in het proces-verbaal, doet hen vreezen, dat er geheime bedoelingen by de regering bestaan, om de *agio* uit te lokken; zy geven op welke die bedoelingen volgens hunne meening zyn kunnen, en gaan vervolgens over om het middel voor te stellen, om de *agios* te voorkomen; dit middel is: om zoo vele producten in Suriname te verkoopen, als ter bestryding der binnenlandsche plantagio-onkosten noodig zyn. Hierdoor gelooven zy in staat te zyn om de *agio* of depreciatie van het koloniale geld te voorkomen.

Is dit nu zoo misdadig? Het moge niet edelmoedig zyn van ingezetenen, om aan het bestuur onedelmoedige en inconsequente bedoelingen toe te schryven, maar dan moeten ook de handelingen van dat bestuur den toets van consequent gehandeld te hebben kunnen doorstaan.

Juiet door die middelen op te sporen, om de depreciatie van het koloniale circulerend medium tegen te gaan, huldigen zy het door de regering sedert 20 jaren in de kolonie aangenomen principe, en bewaren zy de in Suriname zynde kapitalen voor vermindering. Is dit zulk een groot kwaad?

Kan men de kolonisten ten kwade duiden, na het droevig leergeld sedert 1826 gegeven, dat zy alle mogelyke middelen ter hand nemen, om hunne eigendommen voor depreciatie te behoeden? Verwekt het woord tiercering geen yzingwekkend denkbeeld by allen welke dien maatregel beloofd hebben, of by overlevering kennen? Welnu de daarstelling der *agio* in Suriname, is eene uittoering, nog gevaarlyker en schadelijker in hare gevolgen dan eene tiercering.

En nu beoerdelde men of de besluiten door Z. M. onzen geëerbiedigden Koning op voordragt van den verantwoordelyken minister van kolonien genomen, en dat, in den hoogst zorgwekkenden toestand waarin de kolonie zich bevindt, niet op alle de belanghebbenden, den pynlyken indruk moesten maken. Q.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.